

דף מידע

2586

פרשת "יתרו"

החירות מתחילה / החלק היומי, פרשת יתרו / סיון רהב-מאיר:

"החופש הוא יסוד משמעותי לאדם המודרני, שרוצה להיות אוטונומי, בוחר, לא משועבד", כותב הרב אייל ורד על מתן תורה, בפרשת השבוע: "לפעמים נדמה שהדת מפריעה לחופש. היא גורם כופה, מכריח, מצווה, שריד מעולם ישן שמפריע לעולם החדש והחופשי. אלא שדווקא במוקד הכפייה, במעמד הר סיני בפרשה, אנחנו נרמזים שיש כאן סיפור עמוק של חופש. כן, כן, חופש. חכמינו אומרים לנו: אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה. כי מהי חירות אם לא להילחם נגד ההתנהגויות הנמוכות שקיימות אצל כל אחד מאיתנו, ולנצח אותן? מהי חירות אם לא לגשת לענייני העולם הזה ולהצליח להתנהג בהם לפי ערכים אחרים, ערכי נצח? לחלק מכספך לצדקה, לעדן את היצר, לא לדבר לשון הרע, לדייק את האכילה, להיות זהיר ברכוש הזולת, להודות על האמת ועל הטעות, לבקש סליחה ועוד ועוד מעשים שהמכנה המשותף שלהם הוא שהם נגד כיוון התנועה של כדור הארץ ושל המציאות החומרית. אין לך חירות גדולה מזו.

"זה לא קל. גם מי שמחזיק מפה נכונה צריך עדיין לטפס על ההר. אבל התורה נותנת לנו סיכוי. שיטה שלמה, כוללת, מילדות ועד זקנה, מיחיד ועד אומה. סוף סוף יש אפשרות, יש שני צדדים. עד למתן תורה רק צד אחד השמיע את קולו. כעת, מהשבוע, נשמע גם קולה של החירות".

ברוך דיין האמת
כואבים ואבלים על פטירת חברנו היקר
קלמן (קלי) מודלין
ומשתתפים באבלם של כל בני המשפחה.

נר זיכרון

רלף בלום ז"ל - כ"ג שבט תשס"ח

שהשמחה במעונם

מזל - טוב

לבת-שבע וברל לרנר ולכל המשפחה להולדת הנכד, בן לגבריאל וחמדה.

**מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר #2580
או לטל" 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.**

זמני שבת

16:34	הדלקת נרות
16:54	מנחה וקבלת שבת
08:00	שחרית
13:00	מנחה א'
16:00	מנחה ב'
17:43	צאת השבת

פינת ההלכה

בהמשך לתזכורת, בשבוע שעבר, אודות השימוש בשבת ב"משאבות החום" בשלוחות, **שבתי ונשאלתי, אודות השימוש במים חמים בשבת מדוד חשמלי ומדוד שמש.**

שימוש במים חמים בשבת מדוד חשמל (בוילר)

אסור ליהנות בשבת ממים שהתחממו באיסור. אבל אם המים התחממו ללא כל פעולה אסורה מצידנו, מותר ליהנות מהם בשבת. לכאורה לפי זה, אם דוד החשמל (הבוילר) הופעל לפני כניסת השבת, מותר להשתמש במים החמים שזורמים ממנו. אלא שישנה בעיה: דודי החשמל שלנו בנויים בצורה כזו, שבכל עת שפותחים את זרם המים החמים, נכנסים תחתיהם מים קרים, ואם גופי החימום שבדוד פועלים ומחממים, נמצא שהפותח את ברז המים החמים בשבת, גורם לבישולם של המים הקרים שנכנסים תחתיהם לדוד. ולכן **אסור לפתוח בשבת את זרם המים החמים בשעה שהדוד פועל.**

אבל אם כיבו את דוד החשמל לפני השבת, הדין תלוי בשאלה: האם המים הקרים שיכנסו לתוך הדוד יתבשלו. **אם המים החמים שיוצאים מן הדוד לוחטים, עד שלא ניתן לנגוע בהם - אסור לפתוח את ברז המים החמים,** מפני שפתיחת ברז החמים תגרום לבישולם של המים הקרים שיכנסו תחתיהם לדוד. **אבל אם אפשר בדוחק לנגוע במים החמים היוצאים מן הדוד,** אף שחומם כחום שהיד סולדת בו, **מותר להשתמש בהם בשבת,** מפני שאין בכוחם של המים שנותרו בדוד לבשל את המים הקרים שיכנסו תחתיהם. כיום קיימת מערכת בפיתוח "מכון צומת", המותקנת על דוד החשמל, המאפשרת בשבת שימוש במים חמים, גם בימי החורף הקרים.

שימוש במים חמים בשבת מדוד שמש

האיסור לבשל מהתורה הוא בחום האש או בתולדות האש, היינו בדברים שהתחממו על ידי האש. אבל **בחום השמש - מותר לבשל,** לפיכך, מותר להעמיד ביצה במקום שהשמש לוחטת בו, עד שתתבשל. אך **על דברים שהתחממו מהשמש (כגון: מחבת שהיה בשמש) שנקראים 'תולדות חמה' - אסור חכמים לבשל,** משום שחששו שאם יבשלו על מחבת שהתחממה בחום השמש, יטעו לבשל גם על מחבת שהתחממה על האש לאחר שהורידה מהאש, ויעברו באיסור תורה (שו"ע שיח, ג, מ"ב יז). נמצא אם כן שרק בחום השמש עצמה מותר לבשל, אבל בחום של 'תולדות חמה' אסור לבשל מדברי חכמים.

ואם כן שאלת 'דוד השמש' תלויה בהגדרה,

האם המים מתחממים שם מהשמש או מתולדות השמש. להלכה הדבר נתון במחלוקת:

לדעת כמה פוסקים, **אסור** להשתמש במים שבאים מ'דוד שמש', משום שהמים מתחממים שם בעזרת הקולטים והצינורות השחורים, שהם 'תולדות חמה', ואם כן כל פעולה של הוצאת מים חמים מ'דוד שמש' גורמת לבישולם המים הקרים שנכנסים תחתיהם לדוד (הרב יצחק וויס (מנחת יצחק ד, מד); הרב זילבר (אז נדברו א, לד)). ועוד נימוק לאיסור, כיוון שבכל 'דוד שמש' יש גם אפשרות חימום בחשמל, יש חשש שאם יקלו להשתמש במים שהתחממו בשמש, יבואו להקל במים שהתחממו בחשמל, ולכן טוב להימנע מלהשתמש במים חמים מ'דוד שמש' (שמירת שבת כהלכתה א, נא, בשם הרב שלמה ז. אוירבאך).

ויש אומרים **שמוותר** להשתמש במים חמים מ'דוד שמש', משום שזה נחשב חימום **בשמש עצמה,** והקולטים רק מסייעים לריכוז קרני השמש וקליטתם. ואם כן אין בעיה שבעת שיפתחו את ברז המים החמים יכנסו תחתיהם מים קרים לדוד, שהרי מותר לבשל אותם בשבת בקרני החמה (הרב פרינק (הר צבי או"ח קפח); הרב אליעזר ולדנברג (צ"ץ אליעזר ז, יט); הרב עובדיה יוסף (בי"א ד, לד): הרב קאפח)

למעשה, מאחר שמדובר במחלוקת בדברי חכמים, וכידוע ספיקא דרבנן לקולא, **יכול אדם להקל ולהשתמש בשבת במים חמים מ'דוד שמש'.** והמחמיר על עצמו, תבא עליו ברכה, אבל כתבו הפוסקים שגם המחמיר לאסור, לא יחמיר ברחיצת תינוקות.

ברכת שבת שלום, הרב מיכאל.

גם לילדים מגיע ח"י...

בשעה טובה, השיעור "ח"י רגעים פי אלף" בקיבוץ שלוחות, חוגג שנה להווסדו... השבת נסיים בשמחה את הפרק הראשון במסכת תענית ונגיע למחצית המסכת... אם טרם הצטרפתם, אני מזמין אתכם לקביעת עיתים, פעם בשבוע, 18 דקות (בדיוק!) בכל ערב שבת מיד לאחר ערבית.

'הכל הולך אחר החיתום'. הצטרפו אלינו לחלק השני והאחרון במסע בין דפי התלמוד... "וגדול הפועל הנעשה מעסק התורה ביום השבת אלף פעמים מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול..." (בן איש חי, שמות).

ילדים יקרים - שימו לב -

לרגל שנה, לח"י רגעים, נתחיל השבת בשיעור חדש "ממתק לשבת - ח"י רגעים לילדי כיתות א-ג, בצהרי השבת (נקרא פרק תהילים, משנה ממסכת אבות, סיפור והפתעה....) ראו פרסום נפרד.

אשמח לראותכם - מיכאל.

הספד לקלי מודלין ז"ל / יהודה אריאל

"יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך".

קלי היה איש של יגיעת כפיים וטוב היה לו ביגיעה הזאת. ברך אותו הקב"ה בידיים טובות ובכישרון ליצור. בכל תחום בוא התעסק, בעבודה או בתחביבים שטיפח, תמיד בלט הכישרון המופלא, ליצור בידיים.

קלי נולד בשנת 1933 ביוהנסבורג, שבדרום אפריקה, למשה ואלה שהגיעו מלטביה בצעירותם. קלי, שכנער היה חבר בתנועת בני עקיבא, החליט ב 1956 לעשות כמעשה אברהם אבינו. כך, הלך לו מארצו וממולדתו ומבית אביו אל הארץ אשר נכסף אליה. כל זאת בניגוד לדעת הוריו, שלימים השלימו עם דרכו.

קלי הגיע לטירת צבי ומשם לשלוחות כחייל בודד. בשנת 1962 התחתן עם פנינה אהובתו, שהגיעה לקיבוץ מ "משק ילדים מוצא" שבירושלים. נערה ללא זהות.

קלי עבד שנים רבות בפלחה ואף ריכז את הענף. בהמשך, לאחר שליווה את פרויקט הקמת חדר האוכל, התמנה לאקונום וניהל את המטבח וחדר האוכל.

כשהגיע מפעל מיקרוויו לשלוחות עבר קלי לעבוד במפעל, כמובן כמרכיב ובונה מכשירים. במקביל החל לשמש כרכז קניות, פעמיים בשבוע, וכאן החלה קריירה שניה של שירות לציבור שנמשכה במלוא תפארתה בממלכת תיקון האופניים שהקים.

כולנו זכינו ליהנות מעמל כפיו, מי בתיקון האופניים, מי בתיקון או סידור תכשיטים, או בעבודות צריבה מדהימות בעור ובעץ.

לא נשכח כמובן, את קלי ה"בעל תוקע" שלנו, שלאורך השנים זיכנו לשמוע קול שופר. גם לאחר שפרש מהתקיעות בבית כנסת, המשיך קלי לעבור בין אנשים שנבצר מהם להגיע ולתקוע בביתם, כמעשה חסד שאפילו לא נתבקש לו.

במהלך השנים הקימו פנינה וקלי משפחה לתפארת ונולדו להם 5 ילדים. אחינעם, אלון, עמיחי, טליה וליאור. לאחר לידתו של ליאור, התחיל קלי במה שהיה למעשה פרויקט חייו: "לנסות ולמצוא את משפחתה או שורשיה של פנינה זוגתו". ואכן לאחר שנים של מאמץ, לעיתים סיזיפי ממש, איתר קלי את אחיה של פנינה, אברהם. בכך למעשה, החזיר לה את שורשיה וזהותה. ופנינה, כולנו זוכרים, הייתה אישה שמחה ומאושרת יותר לאחר החיבור עם אחיה, עד שנפטרה במפתיע בטרם עת. מאז הפכת למומחה של כולנו באיתור אנשים ורבים נעזרו בך בתחום בחיפוש הקרובים. כל המסע הזה של החיפוש, הצליח רק בגלל העקשנות וההתמדה של קלי. עקשנות והתמדה אפיינו אותך תמיד. מצעירותך וסיפור עלייתך ארצה ועד המאבק ההרואי שלך במחלה, שהכריעה אותך לבסוף בערב שבת האחרון.

כולנו זוכרים את המאבק העיקש לשימור ארוחות השבת בחד"א ואת קריאתך הנרגשת באסיפה בה ביקשת מהחברים, בייחוד הצעירים, לחזור ולאכול בשבת בחד"א.

המשפחה תמיד הייתה מקור כוחך וגאווה. כמה התגאית בילדים ובנכדים, יכולת לספר שעות על כל אחד ואחד, מה הוא עושה איפה הוא חי, ההצלחות, האכזבות, והכל באהבה גדולה ודאגה אמיתית.

השנה האחרונה קלי הייתה קשה לך וגם לנו, אוהביך כולם. ליוונו אותך בדעיכה האיטית, בבגידת הגוף ובייסוריך. לפני חודש כשכבר כלו כוחותיך, בערב שבת לא רצית לרדת לאכול. ביקשת רק לשמוע קידוש. כל חמשת ילדיך וחתנך היקר עדי עמדו סביב מיטתך וליאור קידש.

חשבתי לעצמי באותו רגע, שזכית וזיכית.

זכית בילדים מדהימים שלא עזבו אותך לרגע ועמדו לצידך בכל התקופה הקשה. וזיכית אותם לקיים מצוות כיבוד אב בצורה שאין למעלה ממנה.

אחי, אלון, עמי, טליה וליאור. כולנו מחבקים אתכם באהבה ובהערכה גדולה.

המשיכו לראות בשלוחות את ביתכם ואנו בוודאי נמשיך לראותכם כבנינו ואחינו.

לפני כמה שנים, נשארנו קלי, אתה ואני, לבד, בשולחן ארוחת הבוקר בחדר האוכל. דיברנו על חקלאות ושדה ומה קורה בגזר, ואז השתתקת לרגע ובפנים רציניות אמרת לי כך: "יהודה אני פוגש את החברים מהקיבוץ השכן, שעבר הפרטה ושינוי. הם מרגישים שזרקו אותם, שהשאירו אותם מאחור. תבטיח לי בבקשה, שלא תזרקו אותנו לעולם ולא תשכחו אותנו בצד".

והבטחתי לך.

אני חושב קלי, שבשנה האחרונה עשינו כולנו מאמץ גדול בסיוע ילדיך, לעמוד בהבטחה הזאת.

נוח על משכבך קלי, בין רגבי האדמה שכה אהבת והיטבת לעבד.

ואנו נתנחם בכך שבא הקץ לייסוריך ונזכור אותך תמיד כאיש המעשה והיצירה.

יהי זכרך ברוך.

הספד על קלי מודלין ז"ל / הרב יוקי מאיר

הקשר בין קלי ופנינה, לבין המשפחה שלי, קיים כבר עשרות רבות של שנים. אבל אנחנו הכרנו אותם באמת רק אחרי שהגענו לקיבוץ, לפני כ-18 שנה, וקיבלנו אותם כמשפחה המאמצת שלנו. זאת הייתה בחירה מוצלחת מאוד, ואנחנו אסירי תודה על המתנה הגדולה הזו שקיבלנו. מאז השתלבו דרכינו בשנים שבקיבוץ, וגם לאחריו, תקופה קצרה מידי עם פנינה וקלי, וארוכה הרבה יותר עם קלי לבד. כמעט תמיד כשהגענו לכאן, חלק מן הביקור היה לשבת עם קלי לקפה, או לארוחת בוקר, וליהנות מן הקשר החם איתו. בשנים שהיה יכול, קלי גם ביקר אותנו, והשתתף בצורה קבועה בכל השמחות שלנו.

המשימה של סיכום חייו של אדם בזמן קצר וקצוב, היא בלתי אפשרית. לכן, אתרכז בנקודה אחת בלבד, המאפיינת לדעתי את קלי, כמו שהכרנו אותו, וכמו שאני מאמין שהכירו אותו רבים. אם אני רוצה לעמוד על סוד הקסם של קלי, אני חושב שניתן למצוא אותו בעיסוק שתפס חלק גדול מזמנו-גנאלוגיה, או בעברית חקר אילן יוחסין.

קלי הקדיש זמן רב לבניית אילנות יוחסין, ואף הצליח במשימה שנראתה בלתי אפשרית בעליל - למצוא את מוצאה של פנינה, שהגיעה לארץ כילדה בלי שם, ואף לאתר ולהביא לכאן את אחיה. מה מביא אדם להתמחות בתחום הזה? ודאי יש לכך תשובות רבות, אבל בעיני התשובה לכך קשורה לתכונה מרכזית באישיות של קלי.

בפרשת "יתרו", אותה נקרא בע"ה בשבת, אומר הרמב"ן על הניסוח של עשרת הדברות בלשון יחיד: "ונאמרו כל הדברות כלן בלשון יחיד, ה' א-להיך אשר הוצאתיך, ולא כאשר התחיל להם אתם ראיתם וגו', אם שמע תשמעו (לעיל יט ד ה), להזהיר כי כל יחיד מהם יענש על המצות, כי עם כל אחד ידבר, ולכל אחד יצוה שלא יחשבו כי אחר הרוב ילך והיחיד ינצל עמהם". הקב"ה אינו מדבר בעשרת הדברות אל עם ישראל ככלל, אלא לכל יחיד בצורה ישירה. זו הייתה גם התכונה הבולטת בעיני של קלי.

כאשר דיברת עם קלי, ראית איך הוא מתעניין בך ב-100%. כל פרט היה חשוב לו, וכל פרט נצרב בזיכרון. אנחנו רגילים לחלוף זה על גבי זה ולשאול - מה נשמע, איך הילדים, והאם הכל בסדר? אבל אצל קלי אלו לא היו שאלות נימוסיות בלבד, אלא התעניינות אמיתית בכל אדם, בכל פרט.

זכינו לבקר את קלי ביום חמישי, לפני כשבוע וחצי, ואנחנו מודים מאוד לרב מיכאל, ולגידי כהן שעדכנו אותנו על המצב, והסבירו שכדאי לבוא. כשהגענו מצאנו את קלי במצב קשה מאוד, שוכב במיטה בלי כוחות בכלל, כמעט בלי יכולת לדבר.

כשמוצאים אדם במצב כזה, אנחנו נוטים הרבה פעמים לחשוב, שהוא לא יכיר אותנו, לא יתעניין בנו, וצריך אולי להגיד לו שלום, וללכת.

אבל לא אצל קלי. הוא שמח מאוד לראות אותנו, ומיד התחיל כדרכו לשאול מה נשמע ואיך הילדים. הדיבור היה חלש וקטוע על ידי שיעולים, אבל לא פסק עד סוף הביקור.

האמת היא שלא הייתי בטוח בהתחלה שהוא באמת יכול לזכור במצבו על מי ועל מה מדובר. אבל השאלות היו מאוד מדויקות - יוקי, מה שלום ההורים? רחל, מה שלום אמא שלך? מה שלום יצחק ורבקה (הדודים שלי)? וכו'. גם התשובות שלו היו מדויקות מאוד - על הילדים שלו, ועל הנכדים שלו, ועל דברים שמתרחשים בקיבוץ.

הוא זיהה את גידי שנכנס ואמר לו - אתה בחור טוב. ולא שכח לספר על טליה שהייתה באותו יום לצדו, ועל אלון שהיה כאן כמה שבועות וטס בחזרה.

דב גרונר, חייל אצ"ל מעולי הגרדום כתב במכתב 48 שעות לפני שהועלה לגרדום:

"אני כותב את השורות האלה 48 שעות לפני שנוגשינו עומדים להוציא לפועל את רציחתם ובשעות האלה אין משקרים. והנני נשבע שלו הייתה לי הברירה להתחיל מחדש הייתי בוחר באותה הדרך שהלכתי בה בלי להתחשב בתוצאות האפשריות בשבילי".

את השורות הללו של ההתעניינות המדוקדקת הזו, בכל פרט בחיינו, כתב קלי על לוח ליבנו, בשעות כאלה שבהן אין משקרים. מי שעושה כך על ערש דווי, חושף בכך את מהותו.

נראה לי שההתעניינות הזו בכל אדם בכל פרט, הפכה את קלי לגנאלוג כל כך מוצלח, היודע להשקיע בכל חתיכה בפאזל, ולדעת עליה כמה שיותר.

אנחנו נפרדים ממך קלי בצער, מהאבא והסבא שהיית גם בשבילנו ובשביל ילדינו, מהבית שלך ושל פנינה שהיה לנו בית נוסף, מטון הדיבור והמבטא האופייניים כל כך, ובמיוחד מן ההתעניינות האינסופית שלך באנשים לכל פרטיהם.

יהי זכרך ברוך.

הספד לאבא / טליה

אבא יקר שלי,

אני לא יודעת אפילו איך להתחיל לתאר איזה אדם מדהים היית וגם לא אצליח לתאר עד כמה אהבתי אותך בכל נים וגיד שבגופי ובליבי.

אבא יקר, במהלך חיך הנחלת לנו תכונות רבות אותן ליקטנו והשתמשנו במהלך חיינו. תמיד ידעת להקשיב לכל אשר עלה בראשנו ולרצונותינו וקיבלת בסבלנות ובאהבה גם כאשר חשבת אחרת.

אבאל"ה, תמיד, תמיד היית שם בשבילי, ברגעים הטובים וברגעים הקשים. תמכת ועזרת מכל הלב ובאהבה אינסופית.

אדם מדהים היית - אהוב על כולם, תמיד מוכן לעזור לכל מי שפנה אליך - הטוב פשוט זרם ממך החוצה. אחת התכונות העיקריות שלך, מסתבר הייתה העקשנות. במהלך השנים ראינו את זה בעיקר בחיפושך אחר משפחתה של אמא. שנים רבות, למעשה מירב חיך עסקת בנושא זה. התחלת ממש מכלום ולאט לאט, בסבלנות אין קץ ובלי לוותר אספת וחיברת פריט מידע אחד לשני, המאמצים נשאו פרי - הצלחת ומצאת משפחה. ילדה ללא זהות הפכה להיות אישה עם זהות ובכך נתת לאמא שלנו מנוחה לנפשה.

העקשנות הזו שלך, החיובית היא גם זו שהובילה אותך בשנה אחרונה זו לחיך. בהתבונני בך בשנה זו גיליתי עד כמה עקשן אתה ועד כמה המילה ויתור אינה חלק מהלקסיקון שלך. כאשר גילינו שהמחלה הארורה מקננת בך אתה לא היית מוכן לוותר - להילחם, זה מה שרצית. ובאמת נלחמת, למרות הקושי, למרות שנחלשת והלכת לא היית מוכן לוותר. אני זוכרת כבר לקראת הסוף כשישבנו אצל הרופאה והיא שאלה אותך האם אתה רוצה להמשיך בטיפול תשובתך הייתה פשוטה - לוותר זה קל. ובאמת נלחמת עד הרגע האחרון בעקשנות שאין כמותה. חד וצלול עד הרגע האחרון. גם כשכבר היה לך קשה לדבר לא וויתרת - שאלת והתעניינת בכולם - כל מי שנכנס לבקרך שאלת על משפחתו וזכרת כל פרט ופרט.

קשה לי לתאר את כאב האובדן ואת חסרוך שכבר עכשיו אני מרגישה.

יהודה עמיחי היטיב לבטא את הריקנות שבתוכי עם לכתך ואת אופיך המלא טוב, אהבה ונתינה אינסופית.

אבי/	מות אבי
זכר אבי עטוף בנייר לבן	אבי פתאום מכל החדרים
כפרוסות ליום עבודה	יצא למרחקיו המוזרים
כקוסם המוציא מכובעו ארנבות ומגדלים	הלך לקרוא לאלוהיו
הוציא מתוך גופו הקטן-אהבה	שהוא יבוא לעזור לנו עכשיו
נהרות ידיו	ואלוהים כבר בא, כמו טורח
נשפכו לתוך מעשיו הטובים	תלה את מעילו על וו ירח
	אך את אבינו שיצא להובילו
	יחזיק האלוהים לעד אצלו.

אבא יקר - עכשיו אנחנו נפרדים ממך, אתה מצטרף לאמא וליבנו כואב.

אך תמיד תישאר איתנו - בליבנו ובזיכרוננו כאבא וכאיש מדהים שהיית.

אם פגעת בך בלי כוונה אבאל"ה אני מבקשת סליחה.

נוח בשלום על משכבך - ואהבתנו תלווה אותך.

דברים שנאמרו על ידי הנכדה - יומי

סבא קלי היה אדם מאמין, מאמין ביופי שבאדם, מאמין בעולם, מאמין בילדיו, מאמין בנכדיו ומאמין בחבריו. הוא היה אדם אוהב ואהוב שיישאר חתום בליבנו לנצח.

כשאבא סיפר לי ולקאי, אחי הקטן, שהאדם המופלא הזה עבר לעולם הבא בכיתי כאילו לא בכיתי מעולם. אהבתי את סבא בכל ליבי ואני עדיין אוהבת אותו. אני אוהבת אותו בגלל שהאמין בי. אני אוהבת אותו בגלל שתמיד דיבר איתי שעות ארוכות על מוזיקה קלאסית. אני אוהבת אותו בגלל שתמיד היה שמח לספר סיפורים על עברו ואני הכי אוהבת אותו בגלל שכל הזמן, ללא יוצא מן הכלל, הוא אהב את כל נכדיו שווה בשווה.

אז תודה סבא על כל השיעורים החשובים לחיים שלימדת אותי, על האהבה שנתת לי, על האבא המדהים שהענקת לי ועל המשפחה ושמחת החיים שבה שיתפת אותי.

הלואי שהייתי יכולה להגיד לך עוד פעם אחת פנים אל פנים שאני אוהבת אותך.

אבל אני יודעת שאי שם למעלה הנשמה שלך שומעת אותי ומגנה על כולנו. אז תנוח סבא.

יהי זכרך ברוך.

הספד לאבא / אחינועם

"והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח". תהילים א'.
אבא אהוב שלי, סבא של יהונתן ואוריה, אבא של אלון, סבא של ניב וגאי, אבא של עמיחי, סבא של יומי
וקאי, אבא של טליה, סבא של לישי ודניאל, אבא של ליאור, סבא של ליעם ואנדי.

את העץ ואת עצמך נטעת בעמק המעיינות על פלגי מים והעמקת שורשים באדמה הזו.

היום הזה, כאן ועכשיו נטמן אתה באדמה הזו שאהבת בכל ליבך, שאותה עבדת בזיעת אפך ממש,
הפכת אותה, זרעת בה, השקת אותה, קטפת ממנה את יבוליה. את כל זאת עשית במו שתי ידיך הנהדרות.

ידיך שידעו חקלאות, נגרות, תכשיטנות, צריבה בעור ובעץ, תיקון שעונים, משקפיים ואופניים, צחצוח
נעליים של כל המשפחה ביום שישי על המדרגות בכניסה לבית, ניקיון השירותים והכיורים במומחיות
כזו שאין שני לה ולחבק כל אחת ואחד מילדיך ואת אמא כמובן, באהבה רבה וגדולה.

מותך בשעת 'בין השמשות' בערב שבת, בי"ג בשנת תשע"ט מוביל אותי לחפש וללמוד מה הוא אות
זמן מיוחד 'בין השמשות'... כי אכן בשנים האחרונות ביני לבין עצמי עסקתי רבות במחשבות עליך
בעניין המסע המיוחד שלך בתוך הזמן המחולק באופן כרונולוגי לעבר, הווה, עתיד... מאז שהתחלת
לחפש את שורשיה של אמא שלנו, פנינה, שהלכה מעימנו לפני חמש עשרה שנים היה לך ענין מאד
מורכב עם הזמן.

לחפש שורשים של זמן עבר בזמן הווה זה עניין רציני. זה לדעת ללכת אחורה בזמן. והלא אתה היית
מומחה למסלולים. כל נסיעה לאן שהוא (עוד לפני שהיה לנו את הווייז) התחילה באיתור הדף
המתאים באטלס הזהב ולאחר שאותר הדף המתאים החל תכנון רב מהלכים מלווה בהתלבטויות
ובמחשבות לכאן ובמחשבות אחרות לשם ובביטול שלהן וחישוב מסלול ותכנון מחדש... לפעמים כבר
לא ידענו אם באמת נצא לדרך...

אך נחזור לאותו מסע מופלא של חיפוש השורשים של אמא. כבר מההתחלה נשאבת לתוך המסע הזה
עם הנחת יסוד מדהימה. אמרת: "לא יתכן שהרוסים כמו הגרמנים שהיו מסודרים מאד לא תיעדו כל
פיסת מידע על אדם זה או אחר ולא יתכן שלא נמצא שום רמז או יותר מכך באיזשהו מקום בעולם".
ומאותו הרגע הפכת את הזמן עבר של אמא לזמן הווה, חי, נושם מתהווה כמעט יום יום, שעה שעה
נפחת במסע בזמן הזה חיים, אמונה ותקווה... וכמו קוסם רב פעלולים ויכולות הפכת דברים נסתרים
בעברה של אמא למציאות ודאית ומוצקה של עובדות וממצאים מרעשיים עד כדי מציאת אחיה אברהם
ומשפחתו ברוסיה ועוד קרובי משפחה ומידע רב כולל תאריך לידתה.

אמרתי קוסם בזמן וקוסם של פעלולים ויכולות, אבל בעצם קודם כל היית העקשן הגדול והמסור האולטימטיבי.
כי לגלות כל כך הרבה פרטים ולהניח אותם בתוך פריים אחד ולהתחיל לשחק עם המיקום של כל פרט ופרט
ולחבר ולהרחיק ולקרר ולהצמיד ולטרוף את הקלפים ולהתחיל מהתחלה בלי להתייאש ולאסוף עוד פרטים
חדשים ולהתחבר בעוד חיבורים לעוד אנשים מהתחום ולשבת ולחשוב מה הצעד הבא? מה אומר לי השם
הבא? התאריך הזה? המקום מאי שם? זה היה בלתי נתפס! הכל במוח שלך! והכל בא מהלב הענק שלך!
זה ששילב ידניים ורגליים וביחד עסקו חמישתם במלאכת החיים שכולנו נדרשים לה יומיום שעה שעה.
היית מחויב לגמרי בחיים שלך לדברים שהאמנת בהם, שחיית אותם ושלא הסכמת לוותר עליהם.
מצד אחד זה קצת נוקשה, אבל בעיניי יש בזה המון תקווה ואמת. קודם כל האמת שלך!

אז מהו אותו זמן 'בין שמשות', אותו זמן שהלכת מאיתנו לזמן האחר שאיננו כאן?

ובכן **בין השמשות** הוא פרק הזמן שבין סוף היום לתחילת הלילה, הלא הם דמדומי ערב.

סביב קביעת מועדו המדויק של זמן 'בין השמשות' ישנה מחלוקת הלכתית, אולם כיום מקובל בארץ ישראל ש'בין
ש'בין השמשות' מתחיל בשקיעת החמה ומסתיים כעבור כ-18 דקות בצאת הכוכבים ותחילת הלילה.
(זמן זה מתקצר בסתיו ובאביב ומתארך בקיץ ובחורף).

כל כך מתאים לך לעבור במסע הזמן שלך לזמן אחר דרך 'בין השמשות' ועוד בערב שבת.

היום - אור לחג ט"ו שבט, יומולדת לאילן - הרוח עף ועולה מן הגוף גבוה אל המרומים. הגוף ייטמן עוד רגע
קט באדמת העמק. רגבים יחבקו ויחממו את גופך. המעגל נסגר. זמן מסע **כאן** תם ולא נשלם.
סיפור המסע שלך המיוחד שנמשך שמונים וחמש שנה וכמה חודשים בעולם הזה עוד יסופר וידובר.

אהבת את בית הכנסת, אהבת את האמונה ואת אורח החיים הציוני דתי, 'תורה ועבודה', בחרת לקיים
את שני חלקי הסיסמא באופן שלם, מלא, פשוט ובהיר בדרכך הנהדרת.

אבא שלנו יקר. זכינו אני, אלון, עמיחי, טליה וליאור להיות ילדיך. זכו חברותיך וחבריך בקיבוץ, בעיר,
בארץ ובחוץ לארץ להכירך ולהוקירך. כל אחת ואחד לפי דרכו ולפי החוט המקשר שנוצר בינך לבינם.
זכה העולם. עכשיו זמן עצב גדול, כאב עמוק. האבא האחד שלנו איננו.

אותי מנחמת המחשבה והידיעה שחיית חיים שלמים, מספקים, מלאי הרפתקה, גילויים והגשמה.

נוח בשלום על משכבך. תודה על שהיית אבא שלי. על ההזדמנות לחיות בעולם הזה, הבת הבכורה במשפחה שהקמת אתה ואמא.

תודה על ההזדמנות שניתנה לי לצאת איתך למסע האחרון שלך לפני שני קייצים ללטביה, למסע השורשים, להיכן שנולדו הוריך. לעיירה ורקלאן שם נולדה אימך, סבתא אלה, ולעיר דוינסק, שם נולד אביך, סבא משה, ומשם נדדו לדרום אפריקה, ארץ הולדתך. משם עלית לארץ ישראל ונטעת רגליך ושורשיך בעמק. המסע היה מרגש וכרוך במאמצים כבירים בעיקר פיזיים. באותו זמן, כך נודע לנו לאחר חודשיים-שלושה כבר היית חולה אך בשבילך ובשבילי זה היה מסע של אב ובתו אל המקום שבו התחיל הכל...

אם העצבתי אותך, אם עצבנתי אותך (אני יודעת שגם את זה עשיתי), אם פגעת בך אני מבקשת ממך סליחה ומבטיחה לזכור ולהזכיר אותך לתמיד. שלך אוהבת מאד וכבר מתגעגעת מאד.

הספד לקלי ז"ל / פנחס (חסי) כפיר

קלי יקר,

קשה עלי הדיבור, אך כמה קל להוקיר אותך קלי.

אני יודע שכל המעמד הזה לכבודך מביך אותך. איש ענו וצנוע כל חיך, נעים הליכות וממעט בדיבור. אהבנו אותך, הערצנו אותך וכמה שמחנו שנסיבות החיים הכירו ביננו, מעת שפנינה נכנסה למשפחתנו, כילדה שעלתה ארצה מהשואה ובהמשך בקשר שנוצר בין המשפחות ובעיקר איתנו כשאימצתם את חגית, אותי והילדות בעת שגרנו בשלוחות.

היית האבא הכי טוב, הסבא הכי טוב והחבר הכי טוב. רף גבוה מאוד לחיקוי.

כהרגלך, בכל פועלך, תמיד שאפת לשלמות - אף פעם לא איש של "כמעט". כלום לא היה קשה לך ותמיד ברצון טוב, בכישרון ובשקט האופייני לך. כך גם חתום על שמך לעד איתור זהותה האבודה של פנינה ז"ל - לא הרפית עד לפתרון התעלומה בתקופה שמידע לא היה זמין. פרשת "יתרו" שנקרא השבוע ובה עשרת הדברות כאילו חיכתה כדי שתתכבד בה. מי אם לא אתה ראוי שיקראו לכבודך את הדיבר "כבד את אביך ואת אמך" - הדיבר שמחבר בין הדיברות שבין אדם למקום לאלו שבין אדם לחברו. צדיקי אמת הם אלו הפועלים בצנעה ובהתמדה. המילה "כבד" היא משורש "כבד" מלשון כבדות. לילדך ונכדיך המצווה הזו הייתה קלה, למרות המרחק משלוחות, קל היה להם לכבד אותך בכל. אף פעם לא הטרחת אותם ותמיד הרגישו כמה לא נוח לך כשאתה נזקק לעזרה. תמיד הרגישו זכות גדולה.

למדנו ממך קלי יושר מהו. היית ישר כסרגל. כך נהגת כל ימיך תמיד ביושר, תמיד בכבוד.

זכית לעלות כחלוץ למדינת ישראל ועם פנינה, שאותה כה אהבת ושכולנו כה אהבנו, זכית לבנות משפחה וישוב.

כזה היית קלי, אומר מעט ועושה הרבה.

גם אני לכבודך אמעט בדיבור.

לך לשלום קלי שלנו ונוח בשלום. התאחד בשערי שמים עם פנינה רעייתך.

היה מליץ יושר על ילדיך ונכדיך שכה אהבת.

היה מליץ יושר על כל חבריך, בני המשפחה וכל מי שטיפל בך ועל כל כלל ישראל.

הרהורים שנכתבו בזמן הלוויה של קלי ז"ל / ע"י דבורה כילאב (ברלוביץ)

אדמת ילדותי ונעורי

אדמת שלוחות האהובה.

אוספת את אל חיקך

את אוהביך.

שזרעו בדמעה התפללו לגשם וטל.

וברינה קצרו תנובתה.

שהקימו עליך את ביתם

ילדו וגידלו את ילדיהם.

ציוו לנו היו אנושיים, פשוטים,

אנשי עמל, ראו את הטוב באחר כי כולנו שווים לפני האל.

עיטפי אותם אדמת שלוחות ברגבייך החמים ראויים הם להתכסות בעפרך הטוב.

לקלי,

נפגשנו לפני כעשור, בפגישה ראשונה שלא הייתה כל כך לבבית. אני הגעתי לקיבוץ מהעיר הגדולה, ותיקון אופניים זו הממלכה שלך, לא משהו שידעתי לעשות. מיקמתי את אופניי בסדנה לאחר פנצ'ר בגלגל, והלכתי לדרכי. אתה גערת בי מדוע אני לא מתקן את הפנצ'ר לבד, מה כל כך מסובך ולמה אני מתעצל - כל הכלים פה בחוץ. מנקודה זו והלאה, הפכנו לחברים טובים. למרות שלא למדתי עד היום לתקן פנצ'ר, לשמוע מוסיקה קלאסית שתמיד הייתה בסדנה למדתי, ולא רק.

אתה קראת לי "השכן", ובתירוצים של תיקון המחשב שלך מצדי ועזרה במלאכת הגינה והאופניים עבורי מצידך, בילינו שעות רבות וארוכות יחד. ארוחות בחדר האוכל בערב שבת היו שם, גם השינוי והחששות מפניו. גם השמחה שלך לראות בקיבוץ שוב ילדים, וגם היסטוריה משפחתית וקיבוצית. כשאמרתי לדגנית שאני רק קופץ רגע הערב לקלי לסדר משהו במחשב, היא כבר ידעה שנדבר מחר בבוקר.

לימדת אותי, "הבחור הצעיר" דברים רבים, בדרכך המיוחדת הנוגעת בכל אדם.

בשבוע האחרון צצו בראשי דברים קטנים, שחושפים טפח מתכונותיך: שקיות הקלמנטינות "אלמוניות" על ידית הדלת מהעצים שמאחורי הבית, הסברים מדוקדקים על לאן ללכת כשאגיע לניו-יורק עם מפות והדרכה מדויקת, השקיית צמחים וסידור הגינה, הדרכה מלאה לבארי על סוגי דינוזאורים, תיעוד מדויק של בית העלמין בשלוחות, הקפצה בשמחה רבה לתיקון פנצ'ר באופניים של רוני ביום שישי בשבע בבוקר כי יש טיול אופניים והצמיג התפוצץ ועוד ועוד.

טענת שאתה זקן. "אני כבר מבוגר שב אתה עם הצעירים" אמרת, אני מדור אחר. בדרכך העקשנית במובן החיובי היית צעיר ברוחך וגם היית טכנולוג מדופלם. מיילים, ווטסאפ, סמארטפון, פייסבוק, טוויטר, סקייפ, את הכל ידעת. גם את הדינמיקה שמעבר הבנת וניתחת היטב. לא ויתרת ורצית תמיד להיות בעניינים, ותמיד היית.

כשחזרתי מהעבודה, ידעת לומר לי מי מהחברים של בארי נמצאים אצלו לפני שנכנסתי הביתה. הכרת את כולם, ועצרת לשאול כל אחד מהם מה קורה, ובמה משחקים. לכל אחד היית מחבר את שם המשפחה ויותר מכך את אופיו של הילד.

כשמשפחה הגיעה לקליטה בקיבוץ, ידעת במי מדובר. שאלת אותי מאיפה הם ומה עושים, וידעת תמיד לבוא ולדבר איתם ולהיות לבבי. לא פעם כשחברים היו בדרך אלינו לארוחת שבת ובוששו לבוא, כשיצאתי החוצה הבנתי למה. האמת היא שקלי יותר מעניין וגם הרבה יותר נחמד ממני.

לפני כחמש שנים, ביקשתי שתבוא לדבר עם קצינים בחיל הים ותספר להם חלק נכבד מסיפור חיך, החיפוש אחר משפחה של פנינה ז"ל. בתחילה לא ידעת כל כך מה תגיד, ובילינו שעות בבניית ההרצאה. וכהרגלך הכנת הכל מראש: מפות, זמנים, ותיעוד כפי שרק אתה ידעת לערוך, וכולם ישבו מרותקים. כשסיימת לדבר בפני מאתיים חמישים קצינים, כל כך התרגשת מהמעמד והם ממך.

עבורך מדים וצבא היו שליחות אמיתית למדינה ולקיבוץ שאליהם הגעת. בכל הזדמנות סיפרת בגאווה רבה על השירות של הבנים ביחידות המיוחדות, ובהחלט יש במה להתגאות במשפחה המיוחדת.

לפני שלש שנים נתת לי מפתח לדלת הבית. אמרת לי, אם יהיה מקרה חירום - שיהיה לך.

שלא יצטרכו חלילה להרוס את הדלת, תמיד תכננת והיית מסודר.

אני הסתכלתי עליך. אדם בן יותר משמונים שנוסע באופניים וחי מעל מימד הזמן, יושב ושותה בירה בערב עם החבר'ה צעירים מחוץ לבית. בסדר אמרתי, ולקחתי ממך את המפתח.

לפני כשבועיים ישבנו יחד, והראיתי לך תמונות של התקדמות הבית בשכונה החדשה.

אתה התלהבת ושמחת כל כך ושאלת וחקרת, מה יהיה פה ומה יהיה שם.

אני הייתי ברגשות מאוד מעורבים, אני אוהב את העץ הגדול שנמצא כאן ולא רק אותו.

שנינו הבנו שהדברים הולכים להשתנות.

מהשכן, באהבה רבה. אורן.

מועדת חינוך

החודש היו לנו פעילויות משותפות לכל בתי הילדים. ערכנו שוק ט"ו בשבט עם תחנות - סחיטת מיצים, יצירה, והכנת סלט פירות ואפייה.

ביום אחר התקיים מתחם חוגים והילדים יכלו להירשם לאיזה חוג שרצו וליהנות בו עם המדריכה שהעבירה את החוג.

ביום שישי האחרון השתתפנו עם כלל קיבוצי ויישובי העמק בטיול "ט"ו בשביל". בשל הבוץ הכבד המסלול שונה ברגע האחרון, וטיילנו מגשר הקנטרה לתל זוהרה והמסלול הסתיים בגן גורו. היה יום מקסים לטיול, הילדים נהנו מאוד מהתחנות שהיו בדרך, ומההפעלות הקבוצתיות. **הנוער עזר לאורה חייקין בסידור הספרייה** אחרי השיפוץ היפה שהספרייה עברה, כדי לקדם את הסדר, שיהיה נעים לכולם ונוכל ליהנות מהספרייה המתחדשת.

בשעה טובה, החלפנו כמה מזגנים ממש ישנים שכבר לא היה שווה לתקן אותם בבית כולל ובמועדוני הנוער. אני רוצה להודות לצוות החשמליה שלנו, אבי בוכהלטר ויונתן בלום שעשו מאמץ גדול וסיימו את ההתקנה בצורה מקצועית ומהירה במיוחד לרווחת הילדים והנוער.

בני עקיבא - אחרי התייעצות עם כמה הורים, החלטנו בוועדת חינוך, שאנחנו מתחילים לגבות סכום סמלי על השתתפות בבני עקיבא. כל ילד ישלם רק 20 שח לחודש. העלות היא על חומרי ציוד לחודש הארגון, לפעילויות במשך השנה וצ'ופרים לחניכים.

ביום שישי (25.1) התקיים טיול משפחות של כל הקיבוץ. אני בטוח שבפעם הבאה שאכתוב אוכל להרחיב כמה נהדר היה בו.

אני מסיים את המילואים שלי בהר חברון ביום חמישי (31.1), אך אני זמין לכל שאלה ובקשה, חלק מההורים כבר נעזרו בי בשמחה. שיהיה לנו חודש פורח ומלבב.

חננאל - רכז חינוך.

חדשות מהמרכולית

"על קצה המזלג"

בחודשים האחרונים עברה המרכולית תהליך התרחבות - נבנה מחסן חדש, מה שאיפשר לנו לפתוח את הקיר המפריד בין אולם המרכולית למחסן הישן. הגדלת השטח נותנת מרווח שמקל הן על ציבור הלקוחות וגם עלינו, צוות המרכולית.

זה המקום לתודות - לאברמל"ה והצוות שאיתו על העבודה היעילה והמהירה בבניית הפרויקט ולחשמלאים שהשלימו את המלאכה. לשלמה שרגא שעזר ונענה לכל בקשה שלנו בארגון המחסן והמרחב החדש.

לענף הגזר, תודה מיוחדת על תרומתכם להקמת הפרגולה שתשרת את ציבור הלקוחות מחמם את הלב, אתם המלמדים אותנו ליישם ערך חשוב בנתינה לקהילה.

תודה ליוסי ר. על התקנת האדניות שמעניקות צבע של טבע לפרגולה.

בימים הקרובים נציג אי"ה מגוון מוצרים שהגיעו אלינו מחנות הבגדים שנסגרה.

אנחנו נלמד את התחום במרוצת הזמן ונשתדל למלא את הבקשות שיופנו אלינו למוצרים הנלווים. נא להתאזר בסבלנות.

לאחרונה בהמלצת ארגון הקניות חתמנו על הסכם עם שופרסל כספק חדש. כולנו תקווה שהמהלך אכן ישתלם ויביא להוזלה של חלק מהמוצרים.

בכניסה למרכולית ניתן לצפות בעמדת מצגת של שלטרון, בה מוצגות תמונות מימי הקמת המרכולית לפני כ- 20 שנה ותמונות אחרות שיש בהן כדי לעורר עניין. את התמונות צילם חברנו מנחם לוטן ז"ל.

מקיים שתיהנו. תמיד נעים להתרפק על העבר.

אחרונים חביבים, ברצוני להודות לצוות המרכולית שמשדלים בחריצות ובהתמדה לתת שרות מסביר פנים. ובמיוחד בתקופת היעדרותי, עקב פציעה, הגדילו ראש ועמדו באתגר בכבוד.

בואו ותתקבלו בשמחה - אנחנו כאן לשרותיכם.

אתי וצוות המרכולית.

MAGEN
DAVID
ADOM
IN ISRAEL

מגן דוד
אדום
בישראל

התרמת דם

ביום חמישי 31/01/19
בין השעות 16:00-20:00

שלוחות בבית דורות

חשוב!
יש להצטייד בתעודה מזהה הכוללת תמונה ומס' זיהוי
תורמים בני 65 ומעלה נא להגיע עם אישור/סיכום רפואי

תרומתך נחוצה להצלת חיים
והיא תעניק לך ביטוח דם משפחתי לשנה

אסיפת חברים

תתקיים אי"ה ביום שני, כ"ב שבט (28.1),

בחדר האוכל, בשעה 20:30

על סדר היום

1. הרמת כוסית לכבוד קבלתם לחברות בעצמאות כלכלית - ערבה וטוביה ניסן, שי פרס.
2. אישור תוכנית קהילה - יוסי בוריס.
3. הצגת פרויקט בית לחיים אקים-ישראל - בהשתתפות נציגת אקים ישראל, ואישור האסיפה להעברת ההצבעה לקלפי.
4. אישור נוהל כלבים - חומר חולק.
5. דיווח לציבור - על ידי יחיאל נזרי / מנהל ענף המדגה.

קריאת תהילים ע"י נשים
תתקיים בשעה 16:00 בבית מדרש
נשים מוזמנות.

משולחנה של מזכירת הפנים

פרידה מחברנו קלי מודלין פתחה את השבוע בנימה של עצב וגעגוע עמוק. קלי הלך לעולמו והשאיר אחריו משפחה אוהבת, כואבת ואבלה. חבר שלוחות הלך לעולמו, והשאיר אחריו גם קהילה וחברים רבים. כל אחד ואחת מאתנו עם הזיכרונות הפרטיים שלו ושלה, וכולנו יחד עם זיכרון קהילתי של מעל חמישים שנה מאז הצטרפותו של קלי לשלוחות. תנחומנו לילדים ולכל המשפחה.

אסיפת החברים שנדחתה מיום שני שעבר, תתקיים אי"ה ביום שני (28.1) עלינו לטובה. את האסיפה דחיתי בהתאם להחלטת המזכירות בעניין זה, מחודש שבט אשתקד. נוסח ההחלטה: "במהלך שלושת הימים הראשונים (של השבעה) לא יתקיימו אסיפות. לאחר מכן, ע"פ שיקול דעת של מזכ"פ, מזכירות והנהלת אסיפה".

נקודת מפגש - כוחה של קהילה משלבת - ביום רביעי הדרמתי לקבוצת יבנה ליום עיון בנושא בית בקהילה, לבעלי צרכים מיוחדים.

אפתח בכבוד האכסניא - תודה לקבוצת יבנה על האירוח ועל הדוגמא האישית שנתת לנו במפגש! קבוצת יבנה פתחה בית לנשים בעלות צרכים מיוחדים בשנת 2015. היום גרות שם 9 דיירות, הן עובדות בקיבוץ ומשתלבות בפעילויות השונות ביחד עם הקהילה. סביב הפרויקט יש כעשרים מתנדבות ומספר בנות שירות לאומי.

יום העיון התקיים בשיתוף תנועת הקיבוץ הדתי, עמותת שק"ל, וכן משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים.

מטרת המפגש הייתה הגברת המודעות של קיבוצים נוספים וכן קהילות נוספות לנושא זה, בשאיפה לפתוח עוד בתים כאלה בקיבוצים ובישובים נוספים. במהלך המפגש זכינו לצפות בסרט קצר על הפרויקט ביבנה, שמענו הרצאות קצרות מפי מספר אנשים, ביניהם ליהי לפיד על סיפורה האישי כאם לבת עם צרכים מיוחדים, ועובד יחזקאל (לשעבר מזכיר הממשלה, והיום יו"ר חברת ת.א.ר.א. יעוץ) בנושא הנעה לשינוי ברמה האישית והלאומית. ההרצאה המסכמת הייתה מפי אביעד פרידמן, יו"ר החברה למתנ"סים ואביו של נער אוטיסט. אביעד הוא מחבר הספר "ביום בו תקרא לי אבא".

אסכם במילות תודה להנהלת הקיבוץ הדתי על ארגון המפגש ביחד עם עמותת שק"ל ומשרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים.

מפגש חשוב זה היה פתוח לציבור הרחב. משלוחות השתתפו ג'ודי שניידר, קני גולדמן ואני.

טיול חודש שבט - תודה לוועדת תרבות על ארגון הטיול ביום שישי.

בעת כתיבת שורות אלה הטיול טרם התקיים - מאחלת לכל המטיילים הנאה רבה! תודה מראש לחיים אוזן ולצוות קייטרינג "אדום" שהתאימו במיוחד את שעות מכירת האוכל לשבת, לטובת המטיילים.

שבת שלום - ג'ודי.

שעות הארוחות בחדר-האוכל
 ליל שבת אחרי השיעור
 (18 דק' לאחר התפילה)
שבת צהריים 11:30.

שבת - שלום

שלום רב,

כנס תמורות בענף חלב

ענף החלב שהיה ענף חקלאי משמעותי ויצב לקיבוצי התנועה, עלול להפוך (כמו ענפי חקלאות אחרים) לענף חשוב וריווחי פחות ואף מסוכן. השבוע קיים אגף הכלכלה כנס בנושא היערכות לתמורות בענף החלב, בהשתתפות הרכב מכובד של רפתנים, אנשי משק וכלכלה, נציגי התאחדות מועצת החלב ועוד. אביתר דותן יו"ר ארגון מגדלי בקר לחלב, הסביר את מדיניות הארגון: לחתור באופן אקטיבי להסכם ששומר על התכנון ועל מנגנון מחיר המטרה, על אף חסרונות ידועים שיש בהסכם. לאור ההסכם והתרחישים העתידיים, המסר העיקרי שיצא מתוך הכנס הוא הקריאה לקיבוצי התנועה להיערך לשותפויות והשקעות מושכלות, למצוינות ניהולית ומקצועית, בכדי לשמור על הדרך והערך בייצור חלב ומוצריו. אנו מבקשים מקיבוצי ויישובי התנועה לקחת אחריות, ללמוד את המציאות החדשה ולהוביל את הרפת תוך ההתאמות הנדרשות להמשך ייצור חלב ברווחיות שתאפשר המשך התפרנסות בפריפריה. מנגד עומדת קריאתנו לממשלה ולאוצר - "היו זהירים ברפורמות" אל תשפכו את הפרה עם החלב, את החקלאות וההתיישבות עם הרפורמה. החקלאות היא ספינה גדולה וכבדה שהרפורמות בה מחייבות תנועות מדודות ומושכלות. תודה לגיל, לדובי (אגף כלכלה) ולשלמה רוף (מעג"ל) על תכנון, ארגון והפקת הכנס.

תמורות בכוח אדם

השבוע נכנסה יונית לוריא, חברת ראש צורים, לתפקיד מנהלת גיוס ופיתוח משאבים בתנועה. מהלך זה הוא חלק מהשינויים במבנה האירגוני שסוכמו לקראת שנת העבודה והתקציב 2019, לאחר שניסיון עבודה של גיוס משאבים במיקור חוץ, בשנה הקודמת, לא הביא לתוצאות מספקות. בראיה כוללת זו ההתארגנות המחודשת שלנו באיגום מקורות לתקציב התנועה, נועדה להתאים את פעילות התנועה למציאות הנוכחית בה אין הסתמכות על "כספים קואליציוניים" (כפי שהיו לעיתים בעבר), וישנה גם מגמה להפחית את נטל המיסוי התנועתי. במסגרת תפקידה, יונית תהיה אחראית גם על ריכוז נושא תקשורת פנימית וחינוכית של התנועה, בשיתוף עם ג'רמי מייזל (עלומים) אחראי אתר האינטרנט, ועם חברת זליגר-שומרון (דוברות ויח"צ). באגף המוסדות יסיים קינלי טורפז את תפקידו בסוף החודש. אמיתי ינהל את התפקיד באופן זמני ביחד עם סנדרין (אחראית הפדגוגיה באגף), בהתאם לתכנית עבודה מותאמת ומצומצמת. בחודשים הקרובים נקיים עם צוות היגוי (מנהלים ואנשי צוות ממוסדות החינוך, נציגי מזכירות קיבוצים ועוד), תהליך של חידוד מותאם של מטרות ויעדים לאגף מוסדות החינוך, מיפוי צרכים, ובחינת המודל והדרכים המתאימות ליישום.

מטה עם מטה - שלוחות

מטה התנועה ביקר לפני כשבוע בקיבוץ שלוחות שחגג באביב האחרון 70 להיווסדו. פגשנו קיבוץ שעלה על דרך הצמיחה, קיבוץ מופרט שמחדש את תחושת הערך וגאוות היחידה, לצד שמירה על ערבות הדדית ושירותי רווחה ברמה גבוהה למדי. בסיום מקדים חזינו במו עיננו בהתקדמות הבניה בשכונה החדשה הראשונה של נקלטים חדשים (13 יח"ד בשלבים שונים), ובשטח המתוכנן לכ-40 יח"ד הבאות. בדיון עמדנו על הדילמות האתגרים - כיווני הקליטה למעמד אחד של חברות מלאה; אתגר מערכת החינוך והמורכבות בשילוב ובמחויבות עם שלפים; אתגר השילוב הרב דורי ורצון להגיע לאיזון בין הצרכים השונים ועוד. בהיבט הכלכלי ניכר כי המשק המעורב (ההתפרנסות מאפיקי חקלאות מגוונים) הוא זה ששמר על שלוחות גם בטלטלות השנים האחרונות, אך עם זאת ברור כי חשיבה אסטרטגית של חקלאות עתידית דורשת היערכות חדשה ושונה, גידור סיכונים, ויצירת "כרית ביטחון" פיננסית. היה מרגש לראות קיבוץ שעובר מבלימה והישרדות לצמיחה, ועושה זאת "ביחד" למול כל האתגרים.

שבת שלום, אמיתי פורת וחברי המזכירות הפעילה.